

Uz sākumlapu>Ģimenes lietas un mantojums>Uzturīdzekļi ģimenes locekļiem

Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas [de](#) versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējies.

vācu

Jau ir pieejami tulkojumi šādās valodās.

Swipe to change

Uzturīdzekļi ģimenes locekļiem**Vācija****1 Ko praksē nozīmē jēdzieni "uzturīdzekļi" un "uzturēšanas saistības"? Kurām personām ir jāmaksā uzturīdzekļi citai personai?**

Personas, kurām ir pienākums veikt atbalsta maksājumus:

bērniem var būt pienākums maksāt uzturīdzekļus saviem vecākiem;

vecākiem var būt pienākums maksāt uzturīdzekļus saviem bērniem;

laulātajam var būt pienākums maksāt uzturīdzekļus otram laulātajam;

mazbērniem vai mazmazbērniem var būt pienākums maksāt uzturīdzekļus saviem vecvecākiem vai vecvecvecākiem;

vecvecākiem vai vecvecvecākiem var būt pienākums maksāt uzturīdzekļus saviem mazbērniem vai mazmazbērniem;

neprecētam vecākam var būt pienākums maksāt uzturīdzekļus otram vecākam, ja tā aprūpē ir bērns;

reģistrētam partnerim var būt pienākums maksāt uzturīdzekļus otram reģistrētajam partnerim.

2 Līdz kādam vecumam bērns ir tiesīgs saņemt uzturīdzekļus? Vai uzturēšanas saistību ziņā pastāv atšķirīgi noteikumi attiecībā uz nepilngadīgām un pilngadīgām personām?

Attiecībā uz bērna uzturēšanu vecuma ierobežojums nepastāv, proti, uzturīdzekļi jāmaksā tik ilgi, kamēr vien bērns no tiem ir atkarīgs, ja vien pie tā nav vainīgs pats bērns. Tomēr parasti tiek gaidīts, ka bērni apgādā paši sevi, tiklīdz viņi ir ieguvuši izglītību un pabeiguši apmācības. Vācijas tiesību aktos uzturēšanas saistību jomā nepilngadīgiem bērniem parasti noteikta prioritāte pār pieaugušiem bērniem, kas ir pabeiguši savu vispārējo izglītību. Attiecībā uz personām, kurām ir pienākums maksāt uzturīdzekļus, ir noteiktas stingrākas prasības, un nepilngadīgajiem ir noteikta prioritāte pār pilngadību sasniegušajiem bērniem.

3 Vai man būtu jāiesniedz pieteikums kompetentā iestādē vai tiesā, lai saņemtu uzturīdzekļus? Kādi ir galvenie šīs procedūras elementi?

Lai uzturēšanas saistības tiktu atzītas, pusei, kurai ir tiesības saņemt uzturīdzekļus, parasti ir jāvērsas tiesā, Nepilngadīgo lietu departamentā (*Jugendamt*) vai pie notāra, kur jāsaņem izpildu dokuments (*vollstreckungsfähiger Titel*), pamatojoties uz kuru var piedzīt naudas summu.

Iebildumu iesniegšana notiek tikai tiesā. Taču pienākumu apmierināt prasību apstiprina pie notāra vai Nepilngadīgo lietu departamentā. Nepilngadīgo lietu departamenta kompetences joma salīdzinājumā ar notāra kompetences jomu ir ierobežota, proti, Nepilngadīgo lietu departaments var noteikt pienākumu uzturēt bērnu līdz 21 gada vecumam vai apmierināt mātes vai tēva prasījumus, kas izriet no bērna piedzimšanas.

Visas ar likumu noteiktās prasības par uzturīdzekļu piešķiršanu ir jāiesniedz Ģimenes lietu tiesā (*Familiengericht*) kā ģimenes tiesību lieta. Tiesvedību regulē Likums par procedūru ģimenes lietās un brīvprātīgās piekritības lietās (*Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit – FamFG*) un Civilprocesa kodekss (*Zivilprozessordnung – ZPO*).

4 Vai pieteikumu var iesniegt radnieka (ja var – kādas pakāpes) vai bērna vārdā?

Saskaņā ar Civillikuma (*Bürgerliches Gesetzbuch – BGB*) 1629. panta 1. punktu vecāki pārstāv bērnu kopīgi; vecāks var pārstāvēt bērnu viens pats, ja viņam (-ai) vienam (-ai) pašam (-ai) ir vecāku aizgādības tiesības vai viņš(-a) ir pilnvarots(-a) pieņemt lēmumu pats(-i) saskaņā ar Civillikuma 1628. pantu. Šādā gadījumā vecāki var iesniegt prasību bērna vārdā kā bērna likumīgie pārstāvji. Taču saskaņā ar Civillikuma 1629. panta 2. punktu tēvs un māte nevar pārstāvēt bērnu, ja tādejādi tiek izslēgta bērna pārstāvēšana ar aizbildņa starpniecību atbilstīgi Civillikuma 1795. pantam, izraisot interešu konfliktu. Cita starpā tas attiecas uz tiesisku strīdu starp bērnu un vecāka laulāto. Šādā gadījumā ir jāieceļ "papildu aizbildnis" (*Ergänzungspfleger*) kā bērna pārstāvis, kas ceļ prasību bērna vārdā. Uzturīdzekļu prasījumu gadījumā piemēro izņēmumu no vispārējā noteikuma. Saskaņā ar Civillikuma 1629. panta 2. punkta 2. teikumu, ja vecākiem ir kopīga atbildība par bērnu, tas vecāks, kura aizgādībā bērns atrodas, var celt bērna uzturīdzekļu prasību pret otru vecāku. Civillikuma 1629. panta 3. punkts groza šo noteikumu gadījumos, kad bērna vecāki ir precējušies, taču dzīvo atsevišķi, vai ir uzsākta tiesvedība vecāku laulības lietā. Šādā gadījumā vecāks drīkst celt bērna uzturīdzekļu prasību pret otru vecāku tikai pats savā vārdā, lai novērstu bērna iesaistīšanu kā pusi vecāku laulības šķiršanas lietā.

5 Ja plānoju vērsties tiesā, kā es varu uzzināt, kuras tiesas jurisdikcijā ir mana lieta?

Uzturīdzekļu prasību lietās jurisdikcija ir ģimenes lietu tiesām (*Familiengerichte*) kā rajonu tiesu (*Amtsgerichte*) departamentiem. Attiecīgās tiesas jurisdikciju konkrētā vietā nosaka 232. pants Likumā par procedūru ģimenes lietās un bezstrīdus lietās.

Attiecībā uz notiekošu tiesvedību laulību lietā ģeogrāfiskā jurisdikcija parasti ir tai tiesai, kas ir vai bija pirmās instances tiesa laulības šķiršanas tiesvedībā.

Turklāt ģeogrāfisko jurisdikciju bieži nosaka saskaņā ar atbildētāja pastāvīgo dzīvesvietu. Atšķirīga situācija ir tiesvedībās, kas attiecas uz uzturēšanas saistībām pret nepilngadīgajiem vai pret bērniem, kas pielīdzināmi nepilngadīgajiem. Tad jurisdikcija ir tai tiesai, kas noteikta pēc bērna vai tā vecāka pastāvīgās dzīvesvietas, kas ir pilnvarots rīkoties bērna vārdā. Tas gan neattiecas uz gadījumiem, kad bērna vai vecāka pastāvīgā dzīvesvieta ir ārpus Vācijas.

Bērns var iesniegt uzturīdzekļu piedziņas prasību pret abiem vecākiem arī tajā tiesā, kura ir kompetenta izskatīt prasību tikai pret vienu no vecākiem.

6 Vai man kā pieteikuma iesniedzējam jāizmanto starpnieka (piem., advokāta, centrālās vai vietējās iestādes u. c.) pakalpojumi, lai uzsāktu tiesvedību? Ja nē – kāda ir kārtība?

Būtībā pusēm uzturēšanas saistību lietās tiesā nepieciešama advokāta pārstāvība. Tomēr pagaidu noregulējuma (*einstweilige Anordnung*) procesā advokāta pārstāvība nav nepieciešama. Bērnam nav nepieciešams arī advokāts, ja uzturīdzekļu prasības piedziņas lietā viņu pārstāv Nepilngadīgo lietu departaments.

7 Vai man, lai uzsāktu tiesvedību, būs jāmaksā nodevas? Ja jā, tad kāds būs to apmērs? Vai varu saņemt juridisko palīdzību procesuālo izdevumu segšanai, ja man nav pietiekamu finanšu līdzekļu?

Tiesas izdevumi uzturēšanas saistību tiesvedībā ir nodevu un izmaksu veidā. Šo izmaksu summas pamatā ir prasības vērtība, tiesvedības gaita un lietas unikālie apstākļi.

Izdevumus parasti maksā puse, kurai tiesa savā spriedumā ir uzdevusi to darīt. Parasti zaudētājai pusei ir jāsedz izdevumi.

Prasības iesniedzēji, kuri personīgu un finansiālu apstākļu dēļ nevar pilnībā segt tiesas izdevumus vai kuri var segt tos tikai daļēji, var lūgt juridisko palīdzību (*Verfahrenskostenhilfe*) tiesas izdevumu segšanai uzturēšanas saistību lietā. Tā tiks nodrošināta ar tādu nosacījumu, ka paredzētajam tiesiskajam darījumam vai aizstāvībai ir pietiekamas izredzes uz veiksmi un ka tā nav maznozīmīga. Atkarībā no prasības iesniedzēja ienākumiem un aktīviem juridiskā palīdzība pilnībā vai daļēji ietver tiesas izdevumus un puses nolīgta advokāta izmaksas, taču neietver pārsūdzības advokāta izmaksas nesekmīga rezultāta gadījumā.

8 Kāda veida uzturīdzekļus tiesa visticamāk piespriedīs? Kā tiek aprēķināts uzturīdzekļu apmērs? Vai tiesas nolēmumu ir iespējams pārskatīt, ja mainās dzīves dārdzība vai ģimenes apstākļi? Ja jā – kā (piem., piemērojot automatiskas indeksācijas sistēmu)?

Uzturīdzekļi jāmaksā regulāri. Maksājuma apmēru nosaka saskaņā ar tās puses prasībām un vajadzībām, kurai ir tiesības saņemt uzturīdzekļus, un puses, kurai ir pienākums maksāt uzturīdzekļus, maksāšanas iespējām. Augstākās apgabaltiesas (*Oberlandesgerichte*) šajā saistībā ir sagatavojušas tabulas un vadlīnijas, kas palīdz noteikt vienotu likmi attiecīgajām uzturīdzekļu summām. Diseldorfas tabulu plaši izmanto, lai aprēķinātu uzturīdzekļu līmeni bērniem. Mainoties tiesas rīkojumu pamatā esošajiem faktiskajiem apstākļiem, šos rīkojumus var grozīt, saņemot pieprasījumu no puses, kurai ir tiesības saņemt uzturīdzekļus, vai no puses, kam ir pienākums maksāt uzturīdzekļus. Uzturīdzekļus nepilngadīgam bērnam saskaņā ar Civillikuma 1612.a) panta 1. punktu var arī indeksēt kā procentu likmi no tobrīd spēkā esošā uzturīdzekļu minimālā apmēra. Uzturīdzekļu minimālo apmēru reglamentē Civillikuma 1612.

a) panta 1. punkta 2. un 3. teikums, un to pakāpeniski palielina trīs posmos, palielinoties bērna vecumam. Ja tiesas rīkojumā norādītā uzturīdzekļu summa ir indeksēta, rīkojums nav jāgroza, palielinoties bērna vecumam.

9 Kā un kam uzturīdzekļi tiks maksāti?

Uzturīdzekļus parasti maksā katru mēnesi avansā, izdarot naudas iemaksu, kuru samaksā pusei, kurai ir tiesības saņemt uzturīdzekļus, vai, nepilngadīga bērna gadījumā, tam vecākam, kas pieskata viņu, vai pusei, kam kā citādi ir tiesības saņemt maksājumu.

10 Ja attiecīgā persona (parādnieks) nevēlas uzturīdzekļus maksāt labprātīgi, kādus piespiedu pasākumus var piemērot?

Atzītas uzturīdzekļu prasības piemēro ar piespiedu izpildi (*Zwangsvollstreckung*). Piespiedu izpildi veic saskaņā ar vispārīgajiem noteikumiem.

Saistības, kas uzliktas pusei, kam ir pienākums maksāt uzturīdzekļus, tomēr vēl jo vairāk pastiprina fakts, ka saskaņā ar krimināllikumu par šo saistību nepildīšanu draud sods.

Personai, kas nepilda saistības maksāt uzturīdzekļus, var piemērot ieslodzījumu uz laiku līdz trim gadiem vai uzlikt naudas sodu. Ja personai ir jāpiemēro brīvības atņemšana, tiesa var atlikt spriedumu un uzdot par vainīgu atzītajai pusei izpildīt savas uzturēšanas saistības. Tiesa atceļ sprieduma atlikšanu, ja par vainīgu atzītā puse rupji vai pastāvīgi pārkāpj šo kārtību un tādējādi ir pamats uzskatīt, ka tā pieļaus turpmākus kriminālnozieģumus, jo īpaši izvairīsies no uzturīdzekļu maksāšanas. Taču, ja likumpārkāpēji nav iepriekš sodīti, prokuratūra var sākotnēji atturēties no lietas ierosināšanas un tiesa var sākotnēji apstādināt krimināllietas izskatīšanu, ja vainīgajai pusei tai pašā laikā ir uzdots izpildīt savas uzturēšanas saistības noteiktā apmērā.

11 Īsumā aprakstiet ierobežojumus, kas attiecas uz izpildes darbībām, jo īpaši noteikumus parādnieka aizsardzībai un nolīguma termiņus Jūsu valsts izpildes sistēmā.

Tiesas izpildītājs (*Gerichtsvollzieher*) apraksta (*Pfändung*) kustamo īpašumu (Civilprocesa kodeksa 808. panta 1. punkts). Šajā saistībā ir jāņem vērā Civilprocesa kodeksa 811. un 812. pants, kas paredz mantas aprakstīšanas ierobežojumus. Kodeksa 811. pantā minētajiem priekšmetiem nepiemēro aprakstīšanu. Tas neattiecas uz iegādātajām precēm ar rezervētām īpašumtiesībām (*Eigentumsvorbehalt*), kā to paredz Kodeksa 811. panta 2. punkts. Kodeksa 811.a) un 811.b) pants paredz iespēju aizstāt priekšmetus, kuri saskaņā ar 811. pantu ir atbrīvoti no aprakstīšanas, ar līdzvērtīgas funkcionalitātes, taču mazāk vērtīgiem priekšmetiem.

Kratīšanu parādnieka dzīvesvietā var veikt bez viņa(-as) piekrišanas, tikai pamatojoties uz tiesneša izsniegtu kratīšanas orderi (Civilprocesa kodeksa 758. a) pants).

Prasību aprakstīšanu veic izpildes tiesa. Parāda piedziņu nevērš pret darba ienākumiem, kā noteikts Civilprocesa kodeksa 850. pantā un turpmākajos pantos. Tas, cik lielā mērā parādnieka ienākumi ir atbrīvoti no parāda piedziņas, ir atkarīgs ne tikai no parādnieka ienākumu līmeņa, bet arī no to personu skaita, kurām ir likumīgas tiesības saņemt uzturīdzekļus no parādnieka. Aprēķinu veikšanai var izmantot atbrīvojumu ierobežojuma tabulu Kodeksa 850.c) panta pielikumā, ko izmanto, lai noteiktu atbrīvojumu ierobežojumus. Šī tabula tiek regulāri pārskatīta, un vajadzības gadījumā līmenis tiek pielāgots. Ja izpildi veic, pamatojoties uz uzturīdzekļu prasību vai uz prasību saistībā ar tīšām veiktu neatļautu darbību (*unerlaubte Handlung*), atbilstīgi Civilprocesa kodeksa 850.d) un 850.f) pantam par izpildes procesiem atbildīgā tiesa pēc kreditora pieteikuma var noteikt atšķirīgu summu, pret kuru nevar vērst izpildi. Arī parādnieks iesniegumā var lūgt noteikt atšķirīgu summu, ja viņam(-ai) ir īpašas personīgas vajadzības, kā noteikts Civilprocesa kodeksa 850.f) panta 1. punktā.

Atbrīvojumu no aresta var piemērot parādnieka kontam, kā noteikts Civilprocesa likuma 850.k) pantā. Šādu kontu dēvē par atbrīvojuma no aresta kontu jeb P kontu (*Pfändungsschutzkonto* jeb *P-Konto*). Tas ir paredzēts, lai nodrošinātu pienācīgu dzīves līmeni parādniekam un parādnieka apgādājamajiem. P kontā automatiski tiek aizsargāts atlikums līdz noteiktai pamatatbrīvojuma summai, kas pašlaik ir 1 133,80 EUR kalendārajā mēnesī. Pamatatbrīvojumu var palielināt zināmos apstākļos, piemēram, ja parādniekam ir papildu uzturēšanas saistības. Sk. pamatinformāciju par summām, kas ir atbrīvotas no aresta, šeit: <http://www.bmjuv.de/DE/Themen/FinanzenUndAnlegerschutz/Zwangsvollstreckung/Pfaendungsschutz/Pfaendungsschutzkonto.html>. Papildu aizsardzību piemēro bērnu pabalstam un dažiem sociālā nodrošinājuma maksājumiem. Lai saņemtu šāda veida aizsardzību, parasti pietiek, ka parādnieks iesniedz bankai pierādījumus. Īpašos gadījumos, piemēram, ja parādniekam ir īpašas vajadzības slimības dēļ, izpildes tiesa var atsevišķi pielāgot no izpildes atbrīvojamo konta atlikuma summu.

Uzturīdzekļu prasībām attiecas parastais trīs gadu ierobežojuma periods (Civillikuma 195. pants), kas sākas tā gada beigās, kurā radās prasība un kurā par to tika informēta uzturīdzekļu saņēmētiesīgā puse (Civillikuma 199. panta 1. punkts). Atsevišķs 30 gadu ierobežojuma periods attiecas tikai uz atzītu uzturīdzekļu nokavētiem maksājumiem (Civillikuma 197. panta 1. punkta 3. apakšpunkts). Šis periods sākas datumā, kad tiesa pieņem saistošu lēmumu vai kad tiek izdots izpildu dokuments, vai kā norādīts ierakstos (Civillikuma 201. panta 1. punkts).

Uzturīdzekļu prasību ierobežojumu var apturēt. Apturēšana nozīmē, ka periods, kad ierobežojums ir apturēts, netiek ieskaitīts ierobežojuma periodā (Civillikuma 209. pants). Tā tas ir bērna uzturīdzekļu gadījumā līdz bērna sasniegšanai 21 gada vecumu (Civillikuma 207. panta 1. punkta 2. teikuma 2. apakšpunkta a) punkts).

Ja tiek saņemts vai pieprasīts tiesas izpildu akts, parastais trīs gadu ierobežojuma periods atsākas (Civillikuma 212. panta 1. punkta 2. apakšpunkts). Tas neļauj piemērot ierobežojumu atzītām turpmākām uzturīdzekļu prasībām.

12 Vai ir kāda organizācija vai iestāde, kas var palīdzēt piedzīt uzturīdzekļus?

Rīkojums par uzturīdzekļu piešķiršanu ir parasts izpildu dokuments (*Vollstreckungstitel*) par naudas prasījumu, kas nozīmē to, ka būtībā uzturīdzekļus saņēmētiesīgajai pusei ir jāievēro parastie izpildes noteikumi un pašai jāatgūst savs prasījums.

Taču Nepilngadīgo lietu departaments palīdz iekasēt uzturīdzekļus, ja tiek sniegts atbalsts bērnam saskaņā ar Civillikuma 1712. pantu. Tas var palīdzēt bērnam, ja tikai vecākam, kas iesniedzis pieteikumu, vienīgajam ir bērna aprūpes tiesības vai ja abiem vecākiem ir bērna aprūpes tiesības, bet bērns ir pieteikumu iesniegušā vecāka aizbildnībā.

To ir nepieciešams atšķirt no gadījumiem, kad pusei, kas ir tiesīga saņemt uzturīdzekļus, tiek izmaksāti īpaši sociālā nodrošinājuma maksājumi, kas nosedz vajadzības, kurām faktiski būtu jābūt nosegtām ar uzturīdzekļu maksājumu. Ja šo sociālā nodrošinājuma maksājumu saņēmējs ir iesniedzis uzturīdzekļu prasību pret pusi, kurai ir jāmaksā uzturīdzekļi un kura vēl to nav izdarījusi, šo uzturīdzekļu prasību parasti nodod kompetentajam valsts iestādēm, kas var pēc tam iesniegt uzturīdzekļu prasību savā vārdā.

Īpašos gadījumos, ja bērnu audzina viens vecāks un otrs vecāks nemaksā nekādu uzturādu, tiesības uz maksājumiem rodas saskaņā ar Likumu par uzturīdzekļu apmaksu avansā (*Unterhaltsvorschussgesetz – UVG*). Šādos gadījumos birojs, kas izmaksā uzturīdzekļus avansā (*Unterhaltsvorschusskasse*), iekasē tam nodotajā uzturīdzekļu prasībā pieprasīto summu.

Turklāt, ja puse, kurai ir pienākums maksāt uzturīdzekļus, nav to darījusi un tie ir jāmaksā sociālajai palīdzībai (*Sozialhilfe*) (ar noteikumu, ka ir izpildīti citi ar sociālo palīdzību saistītie nosacījumi), uzturīdzekļu prasību nodod sociālās palīdzības sniedzējam (tāpat kā iepriekšminēto uzturīdzekļu iepriekšējas maksāšanas gadījumā) un tas pēc tam var pieprasīt tās izpildi. Darba meklētāju pamatnodrošinājuma pabalsta (*Grundsicherung für Arbeitssuchende*) gadījumā uzturēšanas saistības tiek nodotas tikai pēc tam, kad pabalsta maksātāja iestāde ir nosūtījusi rakstveida paziņojumu pusei, kurai ir pienākums maksāt uzturīdzekļus.

13 Vai organizācijas (valdības vai privātas) var iepriekš pilnībā vai daļēji izmaksāt uzturīdzekļus parādnieka vietā?

Maksājumi saskaņā ar Likumu par uzturīdzekļu apmaksu avansā un sociālās palīdzības maksājumi, kā arī darba meklētāju pamatnodrošinājuma pabalsts, kas minēts 12. jautājumā, ir neatkarīgi sociālā nodrošinājuma maksājumi, kas ir ierobežoti savā apjomā, un tie nav uzturīdzekļu maksājumi parastajā izpratnē. Tos prasītājam maksā tieši kompetentās valsts iestādes. Tie nav atkarīgi no tā, vai uzturīdzekļu prasībā minēto summu var iekasēt. Valsts iestādes, kurām uzturīdzekļu prasība ir nodota, var celt šo prasību savā vārdā.

Atšķirībā no maksājumiem, kas noteikti Likumā par uzturīdzekļu apmaksu avansā, un sociālās palīdzības maksājumiem, kā arī darba meklētāju pamatnodrošinājuma pabalsta, Pilnvarotajam lietu departamenta sniegtā palīdzība saistībā ar prasībām neveido atsevišķu prasību par maksāšanu pret atbildīgo valsts iestādi. Valsts iestādes darbība šajā gadījumā aprobežojas ar atbalsta sniegšanu pusei, kam ir tiesības saņemt uzturīdzekļus, attiecībā uz uzturīdzekļu prasības celšanu un izpildes piespiedu nodrošināšanu.

14 Ja atrodos šajā dalībvalstī un parādnieka dzīvesvieta ir citā valstī:

14.1 Vai varu saņemt palīdzību no kādas iestādes vai privātas organizācijas šajā dalībvalstī?

Ja kreditors vēlas piedzīt uzturīdzekļus no parādnieka, kas dzīvo ārvalstīs, viņš(-a) var vērsties pēc palīdzības Federālajā tieslietu birojā (*Bundesamt für Justiz*) Bonnā. Vācijas Federatīvā Republika ir iecēlusi Federālo tieslietu biroju par centrālo iestādi pārrobežu uzturīdzekļu tiesvedībā.

14.2 Ja jā – kā sazināties ar šo iestādi vai privāto organizāciju?

Prasības, ko atbilstīgi ES Uzturēšanas saistību regulas 55. pantam, 2007. gada Hāgas konvencijas par uzturēšanas saistībām 9. pantam vai ANO 1956. gada Konvencijas 2. panta 1. un 2. punktam cēlusi Vācijā dzīvojoša uzturīdzekļus saņemtiesīgā puse, ir jāiesniedz saņēmējai centrālajai iestādei, nosūtot tās Federālajam tieslietu birojā Bonnā. Plašāku informāciju sk.: https://www.bundesjustizamt.de/DE/Themen/Buergerdienste/AU/AU_node.html

Centrālās iestādes kontaktinformācija:

Bundesamt für Justiz

Unit II 4

53094 Bonn

Vācija

E-pasts: auslandsunterhalt@bfj.bund.de

Tālr.: +49(0)228 99410 6434

Fakss: +49(0)228 99410 5202

15 Ja parādnieks ir šajā dalībvalstī un es atrodos citā valstī:

15.1 Vai varu tieši iesniegt lūgumu šādai iestādei vai privātai organizācijai šajā dalībvalstī?

Uzturīdzekļus saņemtiesīgās puses, kas dzīvo ārvalstīs, var iesniegt pieteikumu savas dzīvesvietas valsts centrālajai iestādei saskaņā ar ES Uzturēšanas saistību regulas 55. pantu, 2007. gada Hāgas konvencijas par uzturēšanas saistībām 9. pantu vai ANO 1956. gada Konvencijas 2. panta 1. un 2. punktu.

15.2 Ja jā – kā sazināties ar šo iestādi vai privāto organizāciju un kāda veida palīdzību iespējams saņemt?

Pieteikumi jāiesniedz ar centrālās iestādes starpniecību dzīvesvietas valstī. No turienes tos pārsūta uz Vācijas Federatīvās Republikas centrālo iestādi (sk. 14.2. nodaļu).

16 Vai šai dalībvalstij ir saistošs 2007. gada Hāgas protokols?

Jā.

17 Ja šai dalībvalstij 2007. gada Hāgas protokols nav saistošs – kādi tiesību akti būs piemērojami uzturēšanas prasībai saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem starptautisko privāttiesību jomā? Kādi ir šie atbilstošie noteikumi starptautisko privāttiesību jomā?

Nav piemērojams.

18 Kādi ir noteikumi par tiesu pieejamību pārrobežu lietās Eiropas Savienībā (atbilstoši Uzturēšanas saistību regulas V nodaļas struktūrai)?

Nodevas par uzturīdzekļu tiesvedību parasti jāsamaksā avansā. Atbilstīgi Uzturēšanas saistību regulas darbības jomai juridisko palīdzību sniedz saskaņā ar regulas 44.–47. pantu. Pienākums veikt avansa maksājumu nav piemērojams noteiktos apstākļos, jo īpaši tad, ja tiek sniegta juridiskā palīdzība.

19 Kādus pasākumus šī dalībvalsts ir veikusi, lai nodrošinātu Uzturēšanas saistību regulas 51. pantā minēto funkciju īstenošanu?

Vācija ir pilnvarojusi centrālo iestādi — Federālo tieslietu biroju — nodrošināt 51. pantā izklāstīto pasākumu efektīvu īstenošanu.

Šī lapa ir daļa no tīmekļvietnes [Tava Eiropa](#).

Mēs labprāt uzzinātu jūsu [atsauksmes](#) par sniegtās informācijas lietderību.

This webpage is part of an EU quality network

Šis lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.